

se, ved rykkerskrivelser endvidere regningsnummer og beløb, evt. en tidsfrist for beløbets betaling.

Dårligt passede gravsteder nødvendigvis gør fremsendelse af meddelelse herom. Der bør henvises til vedkommende afsnit i kirkegårdens reglement og gives en rimelig, men ikke for lang frist til afhjælpning af manglerne.

Oftes ses sådanne skrivelser affattet i et uvenligt, bureaukratisk sprog, og intet vil irritere modtageren med den dårlige samvittighed mere end dette.

Derfor bør de være affattede i et venligt sprog, men med nødvendig fasthed, og de må helst ikke i første omgang indeholde trusler.

Eksempel:

Opmærksomheden henledes på, at Deres ovennævnte gravsted henligger i forsømt tilstand.

I henhold til §
..... inden 14 dage.
Ærbødigt
.....

Ved udløb af fæstemål f. eks.:

Deres opmærksomhed henledes på, at ovennævnte gravsted er hjemfaldent d.

Fornyelsen andrager for 20 år kr.

Såfremt gravstedet ønskes fornyet, bedes De snarest berigtige fornyelsen på kirkegårdens kontor medbringende begravelsesbrevet.

Såfremt gravstedet *ikke* ønskes fornyet, bedes begravelsesbrevet indsendt til kirkegårdens kontor med påtegning herom.

Ærbødigt
.....

Rykkerbreve bør også udtrykke almindelig høflighed, f. eks.:

Herved tillader jeg mig at henlede Deres opmærksomhed på, at kirkegårdens tilgodehavende hos Dem for regnskabsåret
..... henstår uafgjort.

Ovennævnte beløb bedes venligst indbetalt til kirkegårdens kontor

.....
Ærbødigt eller
med venlig hilsen
.....

Formularer som her nævnt kan alle passende have format A 5. Hvis trykningen foretages på den smalle led, kan adressen placeres, så den efter arkets sammenfoldning passer til rudekuvert.

Rudekverter er her nævnt et par gange. Brugen af dem og indretning af tryksager, så de passer til dem, må være et selvfølgelig led i rationalisering af kontorarbejdet.

Merprisen for rudekverter er ikke afskrækkende, men spild af tid på unødvendigt skrivearbejde kan sluge tildels upåagtede arbejdsudgifter af betydelig størrelse.

Derfor skal udformning af kuponer og formularer ske med omtanke. De skal kunne ekspederes hurtigt uden forøgelse af ekspeditions-mæssig usikkerhed.

Det kunne være fristende her at skrive om besparelse ved brug af fakturerings- og regnings„kasser“; men lad dette vente til artikel 4, der vil omhandle kontor-maskiner og tekniske hjælpemidler.

Plantegræs på gravene

Inspektør Poul W. Olsen

I stadig stigende grad er det nutidens gravstedsejeres indstilling, at deres gravsted skal kunne »passe sig selv«. Ment sådan, at det anlægges på en måde, som ikke stiller særlige krav til pasning fremover. Opfattelsen er da i regelen den, at når blot graven tilsåes med græs, er alt i skønneste orden. Forbavelsen er stor, når man gør opmærksom på, at netop en grav med græs vil koste mindst det dobbelte af, hvad et næsten hvilken som helst andet anlæg kræver i pasning. En sommer, som den vi har oplevet i 1959, er velegnet til at vise, *hvor* vanskeligt det er at holde en græsgrav, som den bør være, tæt, frodig og frisk grøn. Vand og gødning ustandselig har de fleste steder ikke kunnet give det ønskede resultat. Ihvertfald ikke hvor der har været tale om sået græs.

Anderledes og heldigere stiller det sig, hvor der har været anvendt plantegræs (*agrostis stolonifera*). Denne græsart, som nu længe med godt resultat har været plantet i haver og anlæg, er så småt ved at vinde indpas på kirkegårdene. De steder, det bruges, har man kunnet glæde sig over, at der i år trods tørken dog har været et pænt græstæppe, sammenlignet med det såede græs. Det såede græs har yderligere udover sommerskavanken det handicap, at det meget dårligt tåler vore massive granpyntninger. En nysåning hvert forår er de fleste steder en nødvendighed. Dette bevirker videre, at gravene hele foråret ligger uden græs. Først mod slutningen af maj måned har man et nyt sart græstæppe. Plantegræsset tåler langt bedre granpyntningen og går straks efter granaftagningen igang med sine udløbere.

Ved tilplantning af en grav med plantegræs har man ikke straks fornemmelse af plæne, da græsset plantes ud i ret små totter og med en indbyrdes afstand af ca. 15 cm. Planterne skæres ud af plader, som i handelen købes kvadratmetervis.

Ved udløbere vokser planterne i løbet af et par måneder sammen til en hel flade. En forholdsvis lang tid kan man synes, men dog ikke længere, end at man kan have fladen hel på samme tidspunkt, som sået græs vil være fremme, idet der kan plantes væsentlig tidligere, end der kan såes.

Det har været sagt, dog nok mest i starten, at plantegræsset som sin største fordel havde det, at det næsten ikke krævede pasning. Dette er ikke rigtigt. Vel er plantegræsset, også kaldet *koreagræs*, en lav og i højden langsomt voksende græsart; men skal den tage sig godt ud, må den passes med klipning, vanding og gødskning som andet græs, blot er det lettere at holde. Også afklippet fra plantegræsset er noget for sig, da det, hvis det spredes ud over et jordstykke, under forudsætning af tilstrækkelig fugtighed, vil være istand til at danne rødder og gro videre som selvstændige planter. Rationel er denne metode vel ikke, men det gør heller ikke stort, da en indkøbt kvadratmeter let opformerer ved simpel udskoling.

Ældre tavle ved indgang til Nakskov Assistenskirkegård

*Hvo vil vel krænke Kirkegaardens Fred.
Og tage venlig Blomst af Gravens Bed?
Hvo vil vel bryde Træets Blomst og Blad?
Se, Himlens Fugle fandt her et Skjul saa glad.
Hvo vil ej hygge om den Plet af Jord.
Som gives her til ringe og til stor?
Hvo vil ej frede om de Dødes Bo?
Der skulle vi dog en Gang Finde Ro.*

Redaktionen ønsker sine læsere et godt nytår 1960